

Baza wiedzy: Delegowanie w Europie

Double taxation treaties

Poland - Netherlands (EN)

Brighton&Wood - European Employment
Lawyers & Advisors |
www.BrightonWood.com

ELYSIUM – kadry i płace
dla firm delegujących |
www.Elysium-Europe.eu

Konwencja

KONWENCJA

między Rzeczypospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

podpisana w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 lutego 2002 r. została podpisana w Warszawie Konwencja między Rzeczypospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w następującym brzmieniu:

KONWENCJA

między Rzeczypospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów,

pragnąc zawrzeć nową konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu między obu Państwami,

uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I

Zakres konwencji

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy konwencja

1. Niniejsza konwencja dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych albo organów lokalnych.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu lub od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot płac lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy konwencja, należą w szczególności:

a) w Niderlandach:

- podatek dochodowy (de inkomstenbelasting),
- podatek od płac (de loonbelasting),
- podatek od spółek (de vennootschapsbelasting), włączając udział Rządu w zyskach netto pochodzących z eksploatacji zasobów naturalnych zgodnie z ustawą o górnictwie z 1810 r. (Mijnwet 1810) w związku z koncesjami wydanymi od 1967 r. lub zgodnie z ustawą o górnictwie na obszarze szelfu kontynentalnego Holandii z 1965 r. (Mijnwet Continentaal Piat 1965),
- podatek od dywidend (de dividendbelasting), (zwane dalej „podatkiem niderlandzkim”);

b) w Rzeczypospolitej Polskiej:

- podatek dochodowy od osób fizycznych, i
- podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej „podatkiem polskim”).

4. Niniejsza konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej konwencji zostaną wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawach podatkowych.

ROZDZIAŁ II

Definicje

Artykuł 3

Definicje ogólne

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Umawiające się Państwo” oznacza w zależności od kontekstu Królestwo Niderlandów (Niderlandy) lub Rzeczpospolitą Polską (Polskę); określenie „Umawiające się Państwa” oznacza Królestwo Niderlandów (Niderlandy) i Rzeczpospolitą Polską (Polskę);
- b) określenie „Niderlandy” oznacza część Królestwa Niderlandów położoną w Europie, w tym jego morze terytorialne oraz wszelkie obszary poza morzem terytorialnym, nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym Niderlandy sprawują jurysdykcję lub suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego, jego podglebia i przyległego do nich stupa wody oraz ich zasobów naturalnych;
- c) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, nad którymi na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym Rzeczpospolita Polska sprawuje suwerenne prawa nad dnem morskim, jego podglebiami, przyległym do nich słupem wodnym i nad ich zasobami naturalnymi;
- d) określenie „osoba” oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym albo statkiem eksploatowanym w żegludze śródlądowej przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski, statek powietrzny lub statek żeglugi śródlądowej jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „obywatel” oznacza:
 - i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
 - ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwy organ” oznacza:
 - i) w przypadku Niderlandów — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - ii) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, przy czym znaczenie wynikające ze stosowanego ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo, każdą jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny. Jednakże określenie to nie obejmuje osób, które podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, w zakresie dochodu osiąganego tylko ze źródeł w tym Państwie.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

4. Uważa się, że fundusz emerytalny ma siedzibę w tym Państwie, w którym jest uznany i kontrolowany na podstawie przepisów ustawodawstwa Umawiającego się Państwa i którego dochód jest na ogół zwolniony od opodatkowania w tym Państwie.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,
- e) warsztat i
- f) kopalnię, źródło ropy *naftowej* lub *gazu* ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;

- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia któregośkolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa oraz posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4, które, gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień tego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że prowadzi ono w tym Państwie działalność poprzez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ROZDZIAŁ III

Opodatkowanie dochodu

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne oraz statki eksploatowane w żegludze śródlądowej nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku *nieruchomego*.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakła- dem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczanie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, to postanowienia ustępu 2 nie wykluczają ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. Zakładowi nie można przypisać zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.
6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w taki sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
7. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, to postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy morski, śródlądowy i powietrzny

1. Zyski osiągnięte z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Zyski osiągnięte z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, a jeżeli statek morski lub statek żeglugi śródlądowej nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub statek żeglugi śródlądowej ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.
4. W rozumieniu tego artykułu do zysków osiągniętych z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych zalicza się zyski osiągnięte z dzierżawy statków morskich lub statków powietrznych bez załogi, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jeżeli takie zyski z dzierżawy są uboczne w stosunku do zysków opisanych w ustępach 1 i 2.
5. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami, w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane. Jednakże rozumie się, iż fakt, że przedsiębiorstwa powiązane zawarły porozumienia takie jak porozumienia o podziale kosztów lub ogólne porozumienia w zakresie świadczenia usług dotyczących przypisania kosztów lub opartych na przypisaniu kosztów dotyczących zarządzania, kosztów ogólnoadministracyjnych, technicznych lub handlowych, kosztów związanych z pracami badawczymi i rozwojowymi oraz innych podobnych kosztów, nie stanowi sam w sobie warunku w rozumieniu poprzedniego zdania pod warunkiem, że takie porozumienia oparte są na zasadach wolnorynkowych.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwooma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w nim od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli osobą uprawnioną jest spółka (inna niż spółka osobowa), której bezpośredni udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 10 procent,
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępu 2.

4. Postanowienia ustępu 2 nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

5. Określenie „dywidendy” użyte w tym artykule oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub praw do udziału w zyskach, akcji w górnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, jak również dochód z wierzycielności dających prawo uczestniczenia w zyskach oraz dochód z innych praw w spółce, który według

prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

6. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki, o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca ten jest osobą uprawnioną do odsetek i jeżeli takie odsetki są wypłacane:

- a) z tytułu jakiegokolwiek rodzaju pożyczki udzielonej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję publiczną promującą eksport, której właścicielem jest Umawiające się Państwo lub która jest przez nie kontrolowana;
- b) w związku ze sprzedażą na kredyt wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- c) w związku z jakąkolwiek pożyczką udzieloną przez bank;
- d) w związku z obligacjami, skryptami dłużnymi lub innymi podobnymi obligacjami emitowanymi przez Rząd Umawiającego się Państwa, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny;
- e) drugiemu Umawiającemu się Państwu lub jego jednostce terytorialnej albo jego organowi lokalnemu.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępów 2 i 3.

5. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką, lecz niedających prawa do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

6. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu

o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

8. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki mające związek z rozszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z jego ustawodawstwem, ale jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do należności licencyjnych, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępu 2.

4. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba płacąca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którą powstał obowiązek zapłaty należności licencyjnych, a należności te są pokrywane przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, iż należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację

przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski, osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia własności mienia ruchomego stanowiącego część mienia zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności eksploatowanych w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Dla celów tego ustępu stosuje się postanowienia ustępu 3 artykułu 8.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

5. Postanowienia ustępu 4 nie naruszają prawa każdego Umawiającego się Państwa do nałożenia zgodnie z własnym ustawodawstwem podatku od zysków z przeniesienia własności akcji lub praw do udziału w zyskach w spółce, której kapitał jest całkowicie lub częściowo podzielony na akcje (udziały) i która zgodnie z prawem tego Państwa posiada w tym Państwie siedzibę, osiągniętych przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i która miała miejsce zamieszkania w pierwszym Państwie w ciągu ostatnich dziesięciu lat poprzedzających przeniesienie własności akcji (udziałów) lub praw do udziału w zyskach spółki. W przypadku gdy na podstawie prawa wewnętrznego pierwszego Umawiającego się Państwa ustalony zostanie wymiar podatku od osoby z tytułu przeniesienia własności wymienionych wyżej akcji (udziałów) uznany za dokonany w czasie jej emigracji z pierwszego wymienionego Państwa, to powyższe postanowienie ma zastosowanie tylko w takim zakresie, w jakim część wymiaru pozostaje nieuregulowana.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub edukacyjną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentyków i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21 uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca najemna jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenie otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego albo na pokładzie statku żeglugi śródlądowej eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje jako członek rady dyrektorów spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodu osiąganego z działalności artysty lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub głównie opłacany z funduszy publicznych jednego lub obu Umawiających się Państw, ich jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej.

Artykuł 18

Emerytury, renty i ubezpieczenia społeczne

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z wcześniejszym zatrudnieniem, jak i renty

wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 emerytura lub inne podobne świadczenie albo renta może być również opodatkowana w tym Umawiającym się Państwie, z którego jest ona uzyskiwana, zgodnie z prawem tego Państwa:

- a) jeżeli, i o ile, tytuł do takiej emerytury lub innego podobnego świadczenia albo renty w Umawiającym się Państwie, z którego jest uzyskiwana, jest zwolniony z opodatkowania, lub składki związane z emeryturą lub innym podobnym świadczeniem albo rentą dokonywane na rzecz funduszu emerytalnego lub firmy ubezpieczeniowej były odpisywane w przeszłości przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu w tym Państwie lub kwalifikowały się do innych ulg podatkowych w tym Państwie; i
- b) jeżeli, i o ile, taka emerytura lub inne podobne świadczenie albo renta nie jest opodatkowana w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania, według powszechnie stosowanej stawki od dochodu z pracy najemnej, lub jest opodatkowana od mniej niż 90% kwoty brutto emerytury lub innego podobnego świadczenia albo renty; i
- c) jeżeli łączna kwota brutto emerytur i innych podobnych świadczeń oraz rent, a także emerytura lub inne wypłaty, dokonane na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych Państwa, w jakimkolwiek roku kalendarzowym przekroczy kwotę 20 000 euro.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli taka emerytura lub inne podobne świadczenie niebędące z natury świadczeniem okresowym wypłacane w związku z wcześniejszym zatrudnieniem w drugim Umawiającym się Państwie jest wypłacane przed dniem rozpoczęcia pobierania emerytury lub jeżeli zostanie dokonana jednorazowa wypłata w zamian za prawo do renty przed dniem rozpoczęcia pobierania renty, to takie świadczenie lub jednorazowa wypłata może być również opodatkowana w Umawiającym się Państwie, w którym została uzyskana.

4. Uważa się, że emeryturę lub inne podobne świadczenie albo rentę uzyskuje się z Umawiającego się Państwa, jeżeli, i o ile, składki lub wypłaty związane z emeryturą, innym podobnym świadczeniem albo rentą, lub uprawnienia z nich uzyskane kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury z funduszu emerytalnego lub firmy ubezpieczeniowej w jednym Umawiającym się Państwie do funduszu emerytalnego lub firmy ubezpieczeniowej w innym Państwie nie ogranicza w żaden sposób praw do opodatkowania przez pierwsze wymienione Państwo na mocy tego artykułu.

5. Wszelkie emerytury i inne płatności wypłacane według przepisów systemu ubezpieczeń społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie.

6. Właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępu 2. Ustalą również, jakie bliższe dane osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie musi przedstawić dla potrzeb właściwego stosowania konwencji w drugim Umawiającym się Państwie, a w szczególności, aby można było ustalić, czy warunki, o których mowa w ustępie 2 lit. a), b) i c), zostały spełnione.

7. Termin „renta” oznacza ustaloną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach dożywotnio lub przez określony lub dający się ustalić okres czasu, jako spełnienie zobowiązania dokonywania wypłat w zamian za uprzednio w pełni dokonane zobowiązanie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

8. Czy, i w jakim zakresie, emerytura lub podobne świadczenie podlega postanowieniom tego artykułu lub artykułu 19, zależy od rodzaju wcześniejszego zatrudnienia, prywatnego lub państwowego, podczas którego uprawnienia do tej części emerytury lub podobnego świadczenia zostały wypracowane.

Artykuł 19

Służba publiczna

1.

- a) Uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, z wyjątkiem emerytur, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, mogą być opodatkowane w tym Państwie.
- b) Jednakże uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a ta osoba jest osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, która:
 - i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2.

- a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, może być opodatkowana w tym Państwie.
- b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 stosuje się do uposażeń, płac i podobnych wynagrodzeń oraz emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 20

Wykładowcy i nauczyciele

1. Wypłaty, jakie wykładowca lub nauczyciel mający miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, a który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub w innym zakładzie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych w tym drugim Państwie przez okres najwyżej dwóch lat od daty pierwszego przybycia w tym celu, uzyskuje za takie nauczanie lub badania naukowe, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Artykuł ten nie ma zastosowania do dochodu uzyskanego z tytułu badań, jeżeli takie badania są podejmowane nie w interesie publicznym, lecz głównie w celu osobistych korzyści takiej osoby lub osób.

Artykuł 21

Studenci

Wypłaty otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągnane, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomego, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ROZDZIAŁ IV

Unikanie podwójnego opodatkowania

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Niderlandy przy nakładaniu podatku na osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach mogą włączyć do podstawy, od której takie podatki są pobierane, części dochodu, które zgodnie z postanowieniami tej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce.

2. Jeżeli jednak osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach osiąga części dochodu, które zgodnie z artykułem 6, artykułem 7, artykułem 10 ustęp 6, artykułem 11 ustęp 6, artykułem 12 ustęp 5, artykułem 13 ustęp 1 i 2, artykułem 14, artykułem 15 ustęp 1, artykułem 18 ustęp 2 i 5, artykułem 11 ustęp 1 (litera a) i 2 (litera a) i artykułem 22 ustęp 2 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce i są włączone do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1, to Niderlandy zwolnią takie części dochodu przez zezwolenie na odliczenie od ich podatków. To odliczenie będzie obliczone zgodnie z przepisami niderlandzkiego prawa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania. W związku z tym wymienione części dochodu będą włączone do ogólnej kwoty części dochodu, które są zwolnione od podatku Niderlandów na podstawie tych postanowień.

3. Następnie Niderlandy zezwolą na odliczenie od podatku Niderlandów tak obliczonego od części dochodu, które zgodnie z artykułem 10 ustęp 2, artykułem 11 ustęp 2, artykułem 12 ustęp 2, artykułem 13 ustęp 5, artykułem 16, artykułem 17 i artykułem 18 ustęp 3 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce w granicach, w jakich te części dochodu są włączone do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1. Kwota tego odliczenia będzie równa podatkowi zapłaconemu w Polsce od tych części dochodu, lecz nie przekroczy kwoty odliczenia, jakie byłoby dozwolone, gdyby części dochodu tak włączone były jedynymi częściami dochodu, które są zwolnione od podatku Niderlandów i na podstawie przepisów prawa Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2 Niderlandy zezwolą na odliczenie podatku zapłaconego w Polsce od części dochodu, które zgodnie z artykułem 7, artykułem 10 ustęp 6, artykułem 11 ustęp 6, artykułem 12 ustęp 5, artykułem 14 i artykułem 22 ustęp 2 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce w granicach, w jakich te części dochodu są włączone do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1, jeżeli i w granicach, w jakich Niderlandy na podstawie ich przepisów o unikaniu podwójnego opodatkowania zezwalają na odliczenie od podatku Niderlandów podatku pobieranego w innym Państwie od takich części dochodu. Dla obliczenia tego odliczenia mają zastosowanie odpowiednie postanowienia ustępu 3 tego artykułu.

5. W odniesieniu do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji może być opodatkowany w Niderlandach, to Rzeczpospolita Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, jaka została obliczona przed dokonaniem odliczenia i która odpowiada tej części dochodu, która może być opodatkowana w Niderlandach.
- b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej konwencji dochód osiągnięty przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak

Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może *wziąć* pod uwagę zwolniony od podatku dochód.

ROZDZIAŁ V

Postanowienia szczególne

Artykuł 24

Działalność w strefie przybrzeżnej

1. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji. Jednakże postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli działalność w strefie przybrzeżnej stanowi dla danej osoby zakład na podstawie postanowień artykułu 5 lub stałą placówkę na podstawie postanowień artykułu 14.

2. Użyte w tym artykule określenie „działalność w strefie przybrzeżnej” oznacza działalność prowadzoną w strefie przybrzeżnej w związku z poszukiwaniami i eksploatacją dna morskiego, jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych w Umawiającym się Państwie.

3. Z zastrzeżeniem ustępu 4 tego artykułu uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzące działalność w tym zakresie w drugim Umawiającym się Państwie prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem położonego w tym Państwie zakładu, chyba że dana działalność jest prowadzona w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające w sumie 30 dni w dowolnym okresie dwunastu miesięcy.

W rozumieniu tego ustępu:

- a) jeżeli przedsiębiorstwo prowadzące działalność w strefie przybrzeżnej w drugim Umawiającym się Państwie jest powiązane z innym przedsiębiorstwem i to drugie przedsiębiorstwo kontynuuje w ramach tego samego projektu taką samą działalność w strefie przybrzeżnej, którą prowadzi lub prowadziło pierwsze wymienione przedsiębiorstwo, i gdy taka działalność prowadzona przez oba przedsiębiorstwa po jej podsumowaniu przekracza 30 dni, to uważa się, że każde przedsiębiorstwo prowadzi działalność przekraczającą 30 dni w ciągu 12-miesięcznego okresu;
- b) uważa się, że przedsiębiorstwo jest powiązane z drugim przedsiębiorstwem, jeżeli jedno posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej jedną trzecią kapitału w drugim przedsiębiorstwie lub jeżeli osoba posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej jedną trzecią kapitału w obu przedsiębiorstwach.

4. Jednakże uważa się, że w rozumieniu ustępu 3 tego artykułu określenie „działalność w strefie przybrzeżnej” nie obejmuje:

- a) jednego lub jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych w artykule 5 ustęp 4;
- b) holowania lub zakotwiczenia przez statki skonstruowane specjalnie do tego celu oraz każdej innej działalności wykonywanej przez takie statki;
- c) transportu zaopatrzenia lub personelu przez statki morskie lub statki powietrzne eksploatowane w transporcie międzynarodowym.

5. Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, która prowadzi działalność w strefie przybrzeżnej w drugim Umawiającym się Państwie, która polega na świadczeniu usług specjalistycznych lub innej działalności o niezależnym charakterze, będzie traktowana jako prowadząca działalność ze stałej placówki położonej w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli działalność w strefie przybrzeżnej trwa przez okres 30 dni lub dłużej w ciągu każdorazowego okresu dwunastu miesięcy.

6. Pensje, płace i inne podobne uposażenia osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z zatrudnieniem związanym z działalnością w strefie przybrzeżnej prowadzoną poprzez zakład położony w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie w zakresie, w jakim zatrudnienie ma miejsce w strefie przybrzeżnej w tym drugim Państwie.

7. Jeżeli będzie dostarczony udokumentowany dowód, że w Polsce został zapłacony podatek od części dochodu, które mogą być opodatkowane w Polsce zgodnie z artykułem 7 lub artykułem 14 odpowiednio w związku z postanowieniami ustępu 3 i ustępu 5 tego artykułu oraz ustępu 6 tego artykułu, to Niderlandy zezwolą na obniżenie ich podatku, który będzie obliczony zgodnie z zasadami zawartymi w artykule 23 ustęp 2.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania. Niniejsze postanowienie stosuje się również bez względu na postanowienia artykułu 1 w stosunku do osób, które nie *mają* miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 8 lub artykułu 12 ustęp 7 odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby *mającej miejsce* zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie, zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Składki płacone przez lub w imieniu osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie do systemu emerytalnego uznanego dla celów podatkowych w drugim Umawiającym się Państwie będą traktowane w taki sam sposób dla potrzeb podatkowych w pierwszym wymienionym Państwie jak składki płacone do systemu emerytalnego uznawanego dla potrzeb podatkowych w tym pierwszym — wymienionym Państwie, pod warunkiem że:

- a) osoba ta opłacała składki do takiego systemu emerytalnego, zanim stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w pierwszym — wymienionym Państwie; i
- b) właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa zgodzi się, że ten system emerytalny odpowiada systemowi emerytalnemu uznawanemu dla potrzeb podatkowych przez to Państwo.

W rozumieniu tego ustępu „system emerytalny” obejmuje system emerytalny utworzony w ramach publicznego systemu ubezpieczeń społecznych.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2 postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo, jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedłożona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu, powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również porozumiewać się wzajemnie co do sposobu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą komunikować się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli jakaś trudność lub wątpliwość powstała na tle interpretacji lub stosowania konwencji nie może być rozwiązana przez właściwe organy Umawiających się Państw w drodze procedury wzajemnego porozumiewania zgodnie z postanowieniami poprzednich ustępów tego artykułu w ciągu dwóch lat po wniesieniu sprawy, to sprawa ta może, na wniosek każdego Umawiającego się Państwa, być przedłożona do postępowania arbitrażowego, lecz tylko po pełnym wyczerpaniu procedur przewidzianych w ustępach od 1 do 4 tego artykułu i pod warunkiem, że odnośny podatnik lub odnośni podatnicy wyrażą pisemną zgodę na związanie się decyzją organu arbitrażowego.

Decyzja organu arbitrażowego w danym przypadku będzie wiążąca dla obu Umawiających się Państw oraz dla podatnika lub podatników występujących w danej sprawie.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, które są niezbędne do stosowania postanowień niniejszej konwencji, oraz informacje dotyczące ustawodawstwa wewnętrznego Umawiających się Państw w odniesieniu do podatków objętych niniejszą konwencją w zakresie, w jakim opodatkowanie przewidziane w tym ustawodawstwie nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa, i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub *organom* (w tym organom sądowym albo administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych konwencją. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub postanowieniach sądowych.

2. Umawiające się Państwa mogą przekazać organowi arbitrażowemu, utworzonemu na podstawie artykułu 26 ustęp 5, takie informacje, jakie są konieczne dla przeprowadzenia postępowania arbitrażowego. Takie

przekazanie będzie podlegać postanowieniom artykułu 29. Członkowie organu arbitrażowego podlegają ograniczeniom opisanym w ustępie 1 tego artykułu w odniesieniu do każdej informacji przekazanej w ten sposób.

Artykuł 28

Pomoc w egzekucji należności podatkowych

1. Państwa zgadzają się udzielać sobie wzajemnie pomocy i poparcia w celu poboru zgodnie z ich odnośnym ustawodawstwem i praktyką administracyjną podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, oraz wszelkich domiarów, dopłat, zaległych płatności, odsetek i kosztów związanych z takimi podatkami.

2. Na wniosek Państwa wnioskującego Państwo proszone ściąga należności podatkowe pierwszego wymienionego Państwa zgodnie z własnym ustawodawstwem i praktyką administracyjną w zakresie egzekucji własnych należności podatkowych. Jednakże takie należności nie korzystają z pierwszeństwa w Państwie proszonym i nie mogą być ściągnięte w drodze uwięzienia dłużnika za dług. Państwo proszone nie jest zobowiązane do podejmowania żadnych kroków egzekucyjnych, które nie są przewidziane w ustawodawstwie Państwa wnioskującego.

3. Postanowienia ustępu 2 mają zastosowanie tylko do należności podatkowych stanowiących przedmiot dokumentu zezwalającego na egzekucję w Państwie wnioskującym i, jeżeli inaczej nie uzgodniono, które nie są kwestionowane.

Jeżeli jednak należność jest związana z odpowiedzialnością podatkową osoby, która nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Państwie wnioskującym, to ustęp 2 ma zastosowanie tylko wtedy, gdy należność nie może być dłużej kwestionowana, chyba że właściwe organy uzgodniły inaczej.

4. Obowiązek udzielenia pomocy w egzekucji należności podatkowych w odniesieniu do osoby zmarłej lub jej mienia spadkowego jest ograniczony do wartości mienia spadkowego lub mienia nabytego przez każdego spadkobiercę zależnie od tego, czy należność ma być uzyskana z masy spadkowej czy od spadkobierców.

5. Państwo proszone nie jest zobowiązane do zastosowania się do wniosku:

- a) jeżeli Państwo wnioskujące nie wyczerpało wszystkich środków dostępnych na jego własnym terytorium, z wyjątkiem przypadku, gdy odwołanie się do takich środków spowodowałoby niewspółmierne dla danego przypadku trudności;
- b) jeżeli uzna ono, że roszczenie podatkowe jest niezgodne z postanowieniami tej konwencji lub jakiegokolwiek innej konwencji, której obydwie Państwa są stronami.

6. Do wniosku o pomoc administracyjną w egzekucji należności podatkowej objętej konwencją należy załączyć:

- a) oświadczenie, że należność dotyczy podatku objętego konwencją i że spełnione są warunki zawarte w ustępie 3;
- b) urzędowo potwierdzoną kopię dokumentu zezwalającego na egzekucję w Państwie wnioskującym;
- c) każdy inny dokument wymagany dla potrzeb egzekucji;
- d) w razie potrzeby, poświadczoną kopię odnośnego dokumentu, wydanego przez organ administracyjny lub przez sąd powszechny.

7. Państwo wnioskujące wskaże kwoty roszczenia podatkowego, które mają być ściągnięte w obu walutach — Państwa wnioskującego i Państwa proszonego. Kursem wymiany w rozumieniu zdania poprzedniego będzie ostatnia cena sprzedaży ustalona na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych Państwa wnioskującego. Każda kwota odzyskana przez Państwo proszone będzie przekazana Państwu wnioskującemu w walucie Państwa proszonego. Transfer będzie dokonany w okresie miesiąca od daty odzyskania.

8. Na żądanie Państwa wnioskującego Państwo proszone w celu odzyskania kwoty podatku podejmie środki zabezpieczające, nawet gdy roszczenie jest kwestionowane lub gdy nie ma jeszcze podstawy do egzekucji, w granicach dozwolonych przez ustawodawstwo i praktykę administracyjną Państwa proszonego.

9. Dokument zezwalający na egzekucję w Państwie wnioskującym powinien w razie potrzeby, zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwie proszonym, być zaakceptowany, uznany, uzupełniony lub zastąpiony, możliwie jak najszybciej po dniu otrzymania wniosku o pomoc, przez dokument umożliwiający egzekucję w tym drugim Państwie.

10. Sprawy dotyczące terminu, po którym roszczenie podatkowe nie może być egzekwowane, są regulowane przez prawo Państwa wnioskującego. Wniosek o udzielenie pomocy w egzekucji powinien zawierać dane dotyczące takiego terminu.

11. Czynności egzekucyjne dokonane przez Państwo proszone w następstwie wniosku o udzielenie pomocy, które zgodnie z prawem tego Państwa mogłyby spowodować zawieszenie lub przerwanie terminu, o którym mowa w ustępie 10, będą miały taki sam skutek na mocy prawa Państwa wnioskującego. Państwo proszone poinformuje Państwo wnioskujące o takich czynnościach.

12. Państwo proszone może zezwolić na przesunięcie płatności lub rozłożenie płatności na raty, jeżeli jego ustawodawstwo lub praktyka administracyjna na to zezwalają w podobnych okolicznościach, lecz uprzednio poinformuje ono o tym Państwo wnioskujące.

13. Właściwe organy Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia zasady dotyczące minimalnych kwot roszczeń podatkowych, które mogą być przedmiotem wniosku o pomoc.

14. Państwa zrzekną się wzajemnie między sobą zwrotu kosztów wynikających z pomocy i poparcia, jakiego będą sobie wzajemnie udzielać przy stosowaniu niniejszej konwencji. Państwo wnioskujące będzie w każdym razie ponosić odpowiedzialność wobec Państwa proszonego za pieniężne następstwa aktów egzekucyjnych, które zostaną uznane za nieuzasadnione w kontekście prawdziwości danego roszczenia podatkowego lub ważności dokumentu zezwalającego na egzekucję w Państwie wnioskującym.

Artykuł 29

Ograniczenia w stosowaniu artykułów 27 i 28

W żadnym wypadku postanowienia artykułów 27 i 28 nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązku:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem i praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo praktykę handlową, lub informacji, których udzielenie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

Artykuł 30

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

1. Niniejsza konwencja nie narusza przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

2. W rozumieniu konwencji osobę fizyczną, która jest członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie lub w Państwie trzecim i która jest obywatelem Państwa wysyłającego, uważa się za osobę mającą miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym, jeżeli podlega ona w nim takim samym obowiązkom w odniesieniu do podatków od dochodu jak osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie.

3. Konwencja nie ma zastosowania do organizacji międzynarodowych, ich organów lub funkcjonariuszy oraz członków misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Państwa trzeciego znajdujących się w Umawiającym

się Państwie, jeżeli nie podlegają oni w tym Państwie takim samym obowiązkom w odniesieniu do podatku od dochodu, jakim podlegają osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie.

Artykuł 31

Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania konwencji może być rozszerzony, w jej całości lub w zakresie niezbędnym w odniesieniu do jednego lub obu krajów Antyli Niderlandzkich i Aruby, jeżeli kraje te wprowadzą podatki zasadniczo podobne w swojej istocie do podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie wejdzie w życie z takim dniem i z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, w tym warunków dotyczących wypowiedzenia, jakie zostaną ustalone i uzgodnione w notach, które będą wymienione drogą dyplomatyczną.

2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie oznaczać również wypowiedzenia rozszerzenia konwencji na każdy kraj, na który została rozszerzona na mocy tego artykułu.

ROZDZIAŁ VI

Postanowienia końcowe

Artykuł 32

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie, że spełnione zostały wymogi konstytucyjne dla wejścia w życie niniejszej konwencji.

2. Niniejsza konwencja wejdzie w życie miesiąc po dacie późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła
 - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu — do takich podatków pobieranych za każdy rok podatkowy zaczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie.

3. Postanowienia Konwencji między Rządem Królestwa Holandii a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o uniknięciu podwójnego opodatkowania zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 20 września 1979 r., i Protokół do niej utracą moc w dniu poprzedzającym dzień, w którym niniejsza konwencja będzie mieć zastosowanie.

Artykuł 33

Wypowiedzenie

Niniejsza konwencja pozostanie w mocy do wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć konwencję w drodze dyplomatycznej, przekazując notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego po okresie pięciu lat od dnia wejścia konwencji w życie. W takim wypadku konwencja przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła
 - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu — do takich podatków nakładanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r. w dwóch egzemplarzach, w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji między tekstem polskim i niderlandzkim tekst angielski będzie rozstrzygający.

Protokół

Przy podpisaniu Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu zawartej tego dnia między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowić integralną część konwencji.

I. Do artykułu 3 ustęp 1 litera e

W przypadku gdy podmiot traktowany dla celów podatkowych jako osoba prawna podlega jako taka opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie, lecz dochód tego podmiotu jest opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie jako dochód udziałowców w tym podmiocie, to właściwe organy podejmą takie działania, które z jednej strony zapobiegną podwójnemu opodatkowaniu, lecz z drugiej strony zapobiegną, aby na skutek jedynie stosowania konwencji dochód nie był poddany (częściowo) opodatkowaniu.

II. Do artykułu 3 ustęp 2 i artykułu 26

Ustala się, że jeżeli właściwe organy Umawiających się Państw w drodze wzajemnego porozumienia osiągnęły rozwiązanie w ramach konwencji w odniesieniu do przypadków, w których mogłoby zaistnieć podwójne opodatkowanie lub podwójne zwolnienie od opodatkowania:

- a) w wyniku stosowania artykułu 3 ustęp 2 w zakresie interpretacji określeń niezdefiniowanych w konwencji, lub
- b) w wyniku rozbieżności przy kwalifikacji (na przykład w odniesieniu do części dochodu lub osoby),

to takie rozwiązanie — po jego opublikowaniu przez obydwa właściwe organy — będzie wiążące przy stosowaniu konwencji również w innych podobnych przypadkach.

III. Do artykułu 4

Osoba fizyczna mieszkająca na pokładzie statku morskiego bez rzeczywistego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw będzie traktowana jako posiadająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego.

IV. Do artykułów 5, 6, 7, 13 i 24

Ustala się, że prawa do poszukiwania, badania i eksploatacji zasobów naturalnych są traktowane jako mienie nieruchomości położone w Umawiającym się Państwie, do którego należy dno morskie i podglebie, z którymi są one związane, i uważa się, że te prawa należą do mienia zakładu położonego w tym Państwie. Ponadto ustala się, że wspomniane wyżej prawa obejmują prawa do udziałów w zyskach lub aktywach wytwarzanych w wyniku takich poszukiwań, badań lub eksploatacji.

V. Do artykułów 7 i 14

Płatności uzyskiwane jako wynagrodzenie za usługi techniczne, w tym studia lub pomiary o charakterze naukowym, geologicznym i technicznym lub za usługi konsultingowe albo nadzorcze, będą traktowane jako płatności, do których mają zastosowanie postanowienia artykułu 7 i artykułu 14.

VI. Do artykułów 10, 11 i 12

Jeżeli u źródła został pobrany podatek przekraczający kwotę podatku, jaki podlega poborowi na podstawie postanowień artykułów 10 i 11 lub 12, to wnioski o zwrot nadpłaconej kwoty podatku powinny być przedkładane właściwemu organowi Państwa, które pobrało podatek, w ciągu trzech lat po upływie roku kalendarzowego, w którym podatek został pobrany.

VII. Do artykułów 10 i 33

Bez względu na postanowienia artykułu 10 ustęp 2 litera a, do czasu, gdy obydwaj Umawiające się Państwa będą stosowały w pełni Dyrektywę z dnia 23 lipca 1990 r. o wspólnym systemie opodatkowania między spółkami matkami i spółkami córkami różnych państw (90/435/EEC), będą miały w dalszym ciągu zastosowanie postanowienia artykułu 10 ust. 3 Konwencji między Rządem Królestwa Holandii a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku z protokołem, podpisanej w Warszawie dnia 20 września 1979 r.

VIII. Do artykułu 11

Bez względu na postanowienia artykułu 11 ustęp 2 odsetki uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie w związku z umową zawartą przed podpisaniem niniejszej konwencji będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Państwie podczas pierwszych 12 miesięcy po dniu, w którym postanowienia niniejszej konwencji będą miały zastosowanie.

IX. Do artykułu 16

1. Ustala się, że określenie „członek rady dyrektorów” oznacza:

- a) w przypadku Niderlandów — „bestuurder” lub „commissaris”;
- b) w przypadku Polski — „członka zarządu”, „rady nadzorczej” i „komisji rewizyjnej”.

2. Ustala się również, że „bestuurder” lub „commissaris” spółki holenderskiej oznacza osoby, które są mianowane w tym charakterze przez zgromadzenie ogólne akcjonariuszy lub udziałowców lub przez inny właściwy organ takiej spółki i mają powierzone obowiązki dotyczące zarządzania i nadzorowania spółki.

X. Do artykułu 18 ustęp 2 litera c

Po upływie 10 lat po wejściu w życie konwencji właściwe organy odbędą między sobą konsultacje w celu ustalenia, czy jest celowe skorygowanie, w drodze wymiany listów, kwoty, o której mowa w artykule 18 ustęp 2 litera c.

XI. Do artykułu 26

Właściwe organy Państw mogą również ustalić w odniesieniu do każdego porozumienia osiągniętego w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się w rozumieniu artykułu 26, jeżeli zajdzie potrzeba, wbrew ich ustawodawstwu wewnętrznym, że Państwo, w którym istnieje dodatkowe obciążenie podatkowe w wyniku takiego porozumienia nie będzie nakładać żadnych podwyżek, dopłat, odsetek i kosztów w zakresie tego dodatkowego obciążenia podatkowego, jeżeli drugie Państwo, w którym istnieje odpowiednia obniżka podatku w wyniku porozumienia, powstrzymuje się od płaconia jakichkolwiek odsetek w odniesieniu do takiej obniżki podatku.

XII. Do artykułu 28

Postanowienia o pomocy w egzekucji zawarte w artykule 28 niniejszej konwencji wejdą w życie tylko wtedy, gdy właściwe organy tak uzgodnią w drodze wymiany listów po wzajemnych konsultacjach.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r. w dwóch egzemplarzach, w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji między tekstem polskim i niderlandzkim tekst angielski będzie rozstrzygający.

Convention

CONVENTION

between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income

The Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands,

Desiring to conclude a new convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income by both States,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Scope of the Convention

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the Netherlands:
 - de inkomstenbelasting (income tax),
 - de loonbelasting (wages tax),
 - de vennootschapsbelasting (company tax) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mijnwet 1810 (the Mining Act of 1810) with respect to concessions issued from 1967, or pursuant to the Mijnwet Continentaal Plat 1965 (the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965),
 - de dividendbelasting (dividend tax), (hereinafter referred to as "Netherlands tax");
 - b) in the Republic of Poland:
 - personal income tax, and
 - corporate income tax, (hereinafter referred to as "Polish tax").

4/ The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

Definitions

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term "a Contracting State" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or the Republic of Poland (Poland), as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and the Republic of Poland (Poland);
- b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;
- c) the term "Poland" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Poland, including any area beyond its territorial waters, within which under the laws of the Republic of Poland and in accordance with international law, the Republic of Poland exercises its sovereign rights over the sea bed, its subsoil and its superjacent waters and their natural resources;
- d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft or boat engaged in inland waterways transport operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, aircraft or boat is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term "national" means:
 - i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- i) the term "competent authority" means:
 - i) in the Netherlands the Minister of Finance *or* his authorized representative;
 - ii) in Poland the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

4. A pension fund that is recognized and controlled according to the statutory provisions of a Contracting State, and the income of which is generally exempt from tax in that State shall be deemed to be a resident of that State.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) *a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.*

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person — other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies — is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise

shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

Taxation of income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft and boats engaged in inland waterways transport shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing

in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping, inland waterways transport and air transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. Profits from the operation of boats engaged in inland waterways transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways transport enterprise is aboard a ship or a boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

4. For the purposes of this Article, profits derived from the operation in international traffic of ships and aircraft include profits derived from the rental on a bareboat basis of ships and aircraft if operated in international traffic if such rental profits are incidental to the profits described in paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have concluded arrangements, such as costsharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence, provided that such arrangements are based on an arm's length principle.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between

independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary, consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The provisions of paragraph 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such *permanent establishment or* fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, any such interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident, if such recipient is the beneficial owner of the interest and if such interest is paid:

- a) on a loan of whatever kind granted, insured or guaranteed by an institution for purposes of promoting export owned or controlled by a Contracting State;
- b) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment;
- c) on a loan of whatever kind granted by a bank;
- d) in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the Government of a Contracting State, or of a political subdivision or local authority thereof;
- e) to the other Contracting State, or to a political subdivision or local authority thereof.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim *for* which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, the royalties referred to in paragraph 1 of this Article may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the *beneficial* owner in the absence of *such* relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships, aircraft or boats engaged in inland waterways transport operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated. For the purposes of this paragraph the provisions of paragraph 3 of Article 8 shall apply.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax in gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last ten years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights. In case where, under the domestic laws of the first-mentioned Contracting State, an assessment has been issued to the individual in respect of the alienation of the aforesaid shares deemed to have taken place at the time of his emigration from the first-mentioned Contracting State, the above shall apply only in so far as part of the assessment is still outstanding.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only the first -mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State *for* a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft or a boat engaged in inland waterways transport operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the *board of directors of a company* which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artists, or a musician, or a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income accruing from the exercise of activities by artists or sportsmen in a Contracting State where the visit to that State is financed entirely or mainly from public funds of one or both Contracting States, a political subdivision, a local authority or a Government institution thereof.

Article 18

Pensions, annuities and social security

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment, as well as annuities paid to a resident of a Contracting State, shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a pension or other similar remuneration or annuity may also be taxed in the Contracting State from which it is derived, in accordance with the laws of that State,

- a) if and in so far as the entitlement to this pension or other similar remuneration or annuity in the Contracting State from which it is derived is exempt from tax, or the contributions associated with the pension or other similar remuneration or annuity made to the pension scheme or insurance company were deducted in the past when calculating taxable income in that State or qualified for other tax concessions in that State; and
- b) if and in so far as this pension or other similar remuneration or annuity is in the Contracting State of which the recipient thereof is a resident not taxed at the generally applicable rate for income derived from dependent personal services, or less than 90 per cent of the gross amount of the pension or other similar remuneration or annuity is taxed; and
- c) if the total gross amount of the pensions and other similar remuneration and annuities and any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a State in any calendar year exceeds the sum of 20.000 Euro.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, if this pension or other similar remuneration is not periodic in nature, is paid in respect of past employment in the other Contracting State and is paid out before the date on which the pension commences, or if a lump-sum payment is made in lieu of the right to an annuity before the date on which the annuity commences, the payment or this lump-sum may also be taxed in the Contracting State from which it is derived.

4. A pension or other similar remuneration or annuity is deemed to be derived from a Contracting State if and insofar as the contributions or payments associated with the pension or other similar remuneration or annuity, or the entitlements received from it qualified for tax relief in that State. The transfer of a pension from a pension fund or an insurance company in a Contracting State to a pension fund or an insurance company in another State will not restrict in any way the taxing rights of the first-mentioned State under this Article.

5. Any pension and other payment paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned Contracting State.

6. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraph 2. They shall also decide what details the resident of a Contracting State must submit for the purpose of the proper application of the Convention in the other Contracting State, in particular so that it can be established whether the conditions referred in paragraph 2 (a), (b) and (c) have been met.

7. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

8. Whether and to what extent a pension or similar remuneration falls under this Article or under Article 19, is determined by the nature of the past employment, as private or governmental, during which the entitlement to that part of the pension or similar remuneration was built up.

Article 19

Government service

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i) is a national of that State; or
 - ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.
 - b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Professors and teachers

1. Payments which a professor or teacher who is a resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the purpose of teaching or scientific research in a university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State for a maximum of two years from the date of his first visit for that purpose, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State.
2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in

respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

Elimination of double taxation

Article 23

Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Poland.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income which according to Article 6, Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraphs 2 and 5 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19 and paragraph 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Poland *and are* included in the basis *referred to* in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items of income by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 11 paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 13 paragraph 5 of Article 13, Article 16, Article 17 and paragraph 3 of Article 18 of this Convention may be taxed in Poland to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Poland on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax for the tax paid in Poland on items of income which according to Article 7, paragraph 6 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 5 of Article 12, Article 14 and paragraph 2 of Article 22 of this Convention may be taxed in Poland to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1, if and insofar as the Netherlands under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation allows a deduction from the Netherlands tax of the tax levied in another country on such items of income. For the computation of this deduction the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply accordingly.

5. In the case of a resident of the Republic of Poland, double taxation shall be avoided as follows:

- a) Where a resident of the Republic of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, the Republic of Poland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the Netherlands. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the Netherlands.
- b) Where in accordance with any provision of this Convention income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

CHAPTER V

Special provisions

Article 24

Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 or a fixed base under the provisions of Article 14.

2. In this Article the term "offshore activities" means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of 12 months.

For the purposes of this paragraph:

- a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises — when added together — exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a 12 month-period;
- b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term "offshore activities" shall be deemed not to include:

- a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5;
- b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;
- c) the transport of supplies or personnel by ships or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more in any twelve month period.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Poland on the items of income which may be taxed in Poland according to Article 7 and Article 14 in connection with respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 23.

Article 25

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State will be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that:

- a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of the first-mentioned State; and
- b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure pursuant to the previous paragraphs of this Article within a period of two years after the question was raised, the case may, at the request of either Contracting State, be submitted for arbitration, but only after fully exhausting the procedures available under paragraphs 1 to 4 of this Article and provided the taxpayer or taxpayers involved agree in writing to be bound by the *decision of the arbitration board*.

The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case.

Article 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the *enforcement or prosecution in respect of, or the* determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 26, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 29. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 28

Assistance in recovery

1. The States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective laws or *administrative practice*, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant State the requested State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant State.

3. The provisions of paragraph 2 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant State, paragraph 2 shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate is limited to the value of the estate or the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

5. The requested State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;
- b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

- a) a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and that the conditions of paragraph 3 are met;
- b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
- c) any other document required for recovery;
- d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. The applicant State shall indicate the amounts of the tax claim to be recovered in both the currency of the applicant State and the currency of the requested State. The rate of exchange to be used for the purpose of the preceding sentence is the last selling price settled on the most representative exchange market or markets of the applicant State. Each amount recovered by the requested State shall be transferred to the applicant State in the currency of the requested State. The transfer shall be carried out within a period of a month from the date of the recovery-

8. At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, in so far as such is permitted by the laws and administrative practice of the requested State.

9. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested State.

10. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

11. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 10, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

12. The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant State.

12. The competent authorities of the Contracting States shall by common agreement prescribe rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance.

14. The States shall reciprocally waive any restitution of costs resulting from the respective assistance and support which they lend each other in applying this Convention. The applicant State shall in any event remain responsible towards the requested State for the pecuniary consequences of acts of recovery which have been found unjustified in respect of the reality of the tax claim concerned or of the validity of the instrument permitting enforcement in the applicant State.

Article 29

Limitation of Articles 27 and 28

In no case shall the provisions of Articles 27 and 28 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 30

Members of diplomatic missions and consular posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention an individual, who is a member of a diplomatic mission or consular post of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State if he is submitted therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic mission or consular post of a third State, being present in a Contracting State, if they are not subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

Article 31

Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles and Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to any country to which it has been extended under this Article.

CHAPTER VI

Final provisions

Article 32

Entry into force

1. The Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force one month after the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

- a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January *in* the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

3. The provisions of the Convention between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed in Warsaw, on September 20, 1979, and the Protocol to it shall cease to be effective on the date preceding the day on which the present Convention shall become applicable.

Article 33

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after a period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source to amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given;
- b) in respect of other taxes on income to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which such notice has been given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw this February 13th day of 2002, in duplicate, in the Polish, Netherlands and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Polish and Netherlands texts, the English text shall prevail.

Protocol

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, this day concluded between the Republic of Poland and the Kingdom of the Netherlands, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad subparagraph e of paragraph 1 of Article 3

In case an entity that is treated as a body corporate for tax purposes is liable as such to tax in a Contracting State, but the income of that entity is taxed in the other Contracting State as income of the participants in that entity, the competent authorities shall take such measures that on the one hand no double taxation remains, but on the other hand it is prevented that merely as a result of application of the Convention income is (partly) not subject to tax.

II. Ad paragraph 2 of Article 3 and Article 26

It is understood that if the competent authorities of the Contracting States, in mutual agreement have reached a solution, within the context of the Convention, for cases in which double taxation or double exemption would occur:

- a) as a result of the application of paragraph 2 of Article 3 with respect to the interpretation of a term not defined in the Convention; or
- b) as a result of differences in qualification (for example of an element of income or of a *person*),

this solution — after publication thereof by both competent authorities — shall for the application of the Convention also be binding in other similar cases.

III. Ad Article 4

An individual living aboard a ship without any real domicile in either of the Contracting States shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which the ship has its home harbour.

IV. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 24

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

V. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 apply.

VI. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

VII. Ad Articles 10 and 33

Notwithstanding the provisions of paragraph 2, subparagraph a, of Article 10 until both Contracting States do apply in full the Directive of 23 July 1990 on the common system of taxation applicable in the case of parent

companies and subsidiaries of different Member States (90/435/EEC), the provisions of Article 10 paragraph 3, of the Convention between the Government of the Polish People's Republic and the Government of the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital, with protocol, signed in Warsaw on 20 September 1979, remain applicable.

VIII. Ad Article 11

Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of Article 11, interest received by a resident of a Contracting State in respect of a contract concluded before the date of signature of this Convention, shall be taxable only in that State during the first 12 months after the provisions of this Convention become effective.

IX. Ad Article 16

1. It is understood that the term "member of the board of directors" means:

- a) in the case of the Netherlands a "bestuurder" or a "commissaris";
- b) in the case of Poland a member of a "zarząd", "rada nadzorcza" and "komisja rewizyjna".

2. It is further understood that "bestuurder or commissaris" of a Netherlands company means persons who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

X. Ad subparagraph c of paragraph 2 of Article 18

After a period of 10 years following the entry into force of the Convention the competent authorities shall consult each other in order to determine whether it is opportune to adjust, by exchange of letters, the amount mentioned in subparagraph c of paragraph 2 of Article 18.

XI. Ad Article 26

The competent authorities of the States may also agree, with respect to any agreement reached as a result of a mutual agreement procedure as meant in Article 26, if necessary contrary to their respective national legislation, that the State, in which there is an additional tax charge as a result of the afore-mentioned agreement, will not impose any increases, surcharges, interest and costs with respect to this additional tax charge, if the other State in which there is a corresponding reduction of tax as a result of the agreement, refrains from the payment of any interest due with respect to such a reduction of tax.

XII. Ad Article 28

The provisions on the assistance in recovery in Article 28 of this Convention will only be effective when the competent authorities have so agreed by exchange of letters after mutual consultations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Warsaw this February 13th day of 2002, in duplicate, in the Polish, Netherlands and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Polish and Netherlands texts, the English text shall prevail.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam[^] że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 20 stycznia 2003 r.

Kadry i płace dla firm delegujących ELYSIUM.

ELYSIUM zapewnia firmom delegującym pełne wsparcie w zakresie prawidłowego naliczania płac dla pracowników, zleceniobiorców i pracowników tymczasowych delegowanych za granicę.

- ✓ ELYSIUM – to jedyny system płacowy uwzględniający zmiany w przepisach o delegowaniu
- ✓ ELYSIUM umożliwia firmie samodzielne i elastyczne dopasowanie zasad wyliczeń oraz dokumentów generowanych przez system płacowy
- ✓ ELYSIUM liczy płace zgodnie z przepisami polskimi oraz zgodnie z przepisami wszystkich państw członkowskich UE
- ✓ ELYSIUM pozwala na elastyczność w konfigurowaniu zasad rozliczania płac na nowych rynkach z uwzględnieniem różnych składników wynagrodzeń
- ✓ ELYSIUM generuje dokumenty miesięczne we wszystkich językach UE i zgodnie z przepisami wszystkich państw członkowskich UE
- ✓ ELYSIUM zawiera różne moduły optymalizacyjne zgodne z regulacjami państw przyjmujących
- ✓ ELYSIUM dostosowany jest do nowych przepisów o delegowaniu, które weszły w życie w 2020 r.
- ✓ ELYSIUM nalicza płace uwzględniając wszystkie składniki wynagrodzeń i dodatki obowiązujące w państwach, do których delegowani są pracownicy
- ✓ ELYSIUM jako jedyny system płacowy w Europie korzysta z permanentnego wsparcia Kancelarii Brighton&Wood: www.BrightonWood.com
- ✓ Dokumentację oraz pełną obsługę użytkowników ELYSIUM w postępowaniach kontrolnych w Europie zapewnia Kancelaria Brighton&Wood: www.BrightonWood.com

ELYSIUM

www.elysium-europe.eu

KANCELARIA BRIGHTON&WOOD zapewnia firmom delegującym:

- ✓ legalne i zyskowe modele delegowania za granicę,
- ✓ optymalizację kosztów związanych z delegowaniem,
- ✓ sprawdzoną w wielu postępowaniach kontrolnych i sądowych dokumentację dla pracowników, zleceniobiorców i pracowników tymczasowych delegowanych za granicę,
- ✓ dokumentację kontraktową,
- ✓ konsultacje na temat prawidłowego i zyskowego delegowania pracowników za granicę,
- ✓ dostęp do wiedzy na temat regulacji w państwach, do których delegowani są pracownicy,
- ✓ dostęp do regulacji państw przyjmujących w zakresie stawek minimalnych, czasu pracy, dodatków i innych przepisów, do których stosowania zobligowani są polscy przedsiębiorcy,
- ✓ audyty dla firm delegujących w zakresie prawidłowości i opłacalności delegowania,
- ✓ audyty dla kontrahentów n/t poprawności delegowania przez polską firmę,
- ✓ certyfikację w zakresie zgodności z normą [CBE-2020 [Cross-Border Employment] Construction, Infrastructure & Energy]

Brighton & Wood

European Employment Lawyers & Advisors

www.BrightonWood.com

Brighton & Wood